

[Bording.]

den ved den lave Krone fremkaldte Formueforøgelse yderligere forøget ved Kronens Generrejsning. Der er derfor Mulighed for, hvis der er Villie til Stede, at gennemgøre en Udligning, som efter mit Skøn er i højeste Grad retfærdig overfor Debitorerne, det vil sige overfor det arbejdende Landbrug. Den Vej har man stadig fra anden Side fuldkommen afvist, og jo længere det varer, inden man gaar ind i en saadan Udligning, des vanskeligere vil det ogsaa blive at gaa den Vej, des vanskeligere vil det blive at faa fat i de Penge, som faktisk under disse Forhold er tjent uberegtiget, fordi man fra Statens Side har ført en Valutapolitik, der omtrent halverede Kronens Værdi. Hvis man ikke vil gaa den Vej, kan man gaa en anden, nemlig den, at Staten gør en Indsats til Nedskrivning af Gældsbyrden for Landbruget gennem en Lettelse i Akkordlovgivningen.

Af disse Grunde er det, at vi for vort Vedkommende har gjort, hvad der har været muligt for at forbedre det af Landbrugsministeren fremsatte Lovforslag, som dog gik ud paa, selv om det efter vor Opfattelse var i meget ringe Grad, at bidrage til at nedskrive Gældsbyrden gennem en Lettelse i Akkordordningen. Efter vor Opfattelse er forskellige Reformers nødvendige for at gennemføre en effektiv Nedskrivning af Gældsbyrden gennem Akkordordning. Vi er begyndt paa en Gennemførelse af disse Reformers, og jeg vil gerne her kort sige, hvilke Punkter der efter vor Opfattelse er paatrængende nødvendige, hvis det skal betyde noget.

For det første Nedsættelse af Udvalg til at hjælpe gennem Vejledning og Vurdering ved Forhandling mellem Kreditor og Debitor for at opnaa Akkord i Landbruget. For det andet Tilvejebringelse af frisk Kapital, naar der er Tale om saadan Forhandling, thi hvis man ikke faar en kontant Kapital til Stede, og man kræver, at Kreditor skal give Afkald paa sit Tilgodehavende, er det selvfølgelig umuligt at opnaa Akkord, ingen vil give fuldkommen Afkald paa sit Tilgodehavende, i alt Fald meget faa, naar de ikke faar det fjerneste for det. Det er af stor Betydning at skaffe en mindre Kapital til Veje, for at Kreditorerne derigennem kan faa noget Vederlag for det, de har til gode. Det tredie er, at Staten ved saadant Udlaan af frisk Kapital paatager sig nogen Risiko; hvis der skal ydes fuld Garanti, vil det blive meget vanskeligt. For det fjerde er det nødvendigt, hvis det skal faa nogen Betydning, at man overfører de Skorstensprioriteter, som hviler paa

Ejendommene ja ligger langt ud over Skorstenene, til den løse Gælds Regler; hvis der vedblivende skal være Fortrinsret, vil det i mange Tilfælde være umuligt, naar Kreditorerne staar fast paa deres Ret, at faa gennemført en Akkordordning. Og for det femte er det nødvendigt i denne Periode ved disse Forhandlinger og dette Arbejde paa en Nedskrivning af Gældsbyrden gennem Akkordordninger, at man gennemfører et begrænset Moratorium.

Disse 5 Reformers har vi Gang paa Gang hævdet var nødvendige for at faa en Nedskrivning af Gældsbyrden af nogen Betydning, naar man vil gaa den Vej, her er Tale om, og ikke den Vej at udligne Forholdet mellem Kreditor og Debitor.

Man kan ikke sige, at den højtærede Landbrugsminister har haft noget særlig stærkt Førerskab i Retning af at gennemføre disse Reformers. Jeg tør vel nok antyde, at der har været Maade med den Energi og det Initiativ, der er udfoldet af den højtærede Minister i saa Henseende, jeg næsten nødes til at sige, at det har været nødvendigt at drive Ministeren frem Skridt for Skridt. Det lykkedes jo i Fjor at faa gennemført det første Punkt af det, jeg her har nævnt, Nedsættelsen af Akkordudvalg.

Vi sagde i Fjor, at vi vilde være med til at gennemføre ethvert Skridt, der havde Betydning i saa Henseende, men vi sagde ogsaa, at hvis det skulde have nogen nævneværdig Betydning, vilde det være nødvendigt ogsaa at gaa til de andre Skridt. Det blev pure afvist i Fjor; da vilde man hverken tage det andet, tredie, fjerde eller femte Skridt. Jeg erkender, at den højtærede Landbrugsminister ved Forelæggelsen af det Forslag, som nu er til anden Behandling, tog det næste Skridt, idet han gik med til det, vi krævede i Fjor som absolut nødvendigt, at man skulde skaffe Kapital til Veje. Jeg skal villig erkende, at efter min Mening er den Kapital, der stilles til Raadighed, for lille, hvis man tænker sig, at det skal løse den Opgave, her er stillet; men Ministeren har jo i Udvalget udtalt, at for saa vidt Loven kom til at virke efter sin Hensigt og kom til at betyde saa meget, at Pengene ikke slog til, vilde han anse det for muligt, at der kunde skaffes mere Kapital, og jeg vil haabe, han vil fremsætte de samme Udtalelser fra denne Plads, for det vilde ikke være rimeligt, om kun en Del af Landboerne kom til at nyde godt af disse Beløb, medens de, som kom bagefter, ikke kunde faa noget, selv om de var lige saa berettigede, fordi der ingen Penge var.